

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 20 cèntims.

Nº 66

Impressions del moment

El Senyor Canons.—Fa un fred inaguantable, veritat senyor Duran?
 El Senyor Duran.—No me'n parli; fixi's que se m'ha glaçat el rellotge a la butxaca...
 El Senyor Canons.— Comprí un **DESPERTADOR**, home de Déu! Se'n farà 20 cèntims i, amb tot i la seva gran frescura, ho resisteix tot.

La fossilització dels esperits

SI quan En Primo donà el teatral cop d'Estat i escombrà aparentment a les velles nulitats de la corcada política espanyola, hagués aconseguit soterrar-les per sempre, avui tindriem quelcòm a agrair-li. Però, igual que si ens despertèssim d'un somni, tornem a presenciar espectacles tan tristos, d'una grisor tan extremadament desesperançadora, que fins ens venen ganes de plorar. Aquells vells caciquismes que havien tingut endogalada la voluntat popular i que, al veure'ls substituïts per les *miloques* dictatorials, teníem la esperança de no sentir-ne cantar mai més gall ni gallina i que passarien a ésser un record polçós en les golfes d'algun museu sense suc ni bruc, poc a poquet, ara l'un ara l'altre, repenjats amb velles crosses, embolicats amb tots els vendatges i empastifant l'ambient d'àcid-fènic i «Iodalse», surten a l'hora del sol amb la cançó enfadosa i enfarfegada dels seus antics programes, de les seves insaciabls pretensions, de les seves inconfessables intencions.

Llegir les candideses que ha engegat el vell Bugallal, cacic de la bona i càndida i pobra Galícia, de la bellíssima terra que jau dormida damunt la indiferència per els problemes que tant li haurien d'interessar i saber com i de quina manera entén i practica les normes polítiques aquell astre de la buidor, aquell «mago» del favoritisme, de la recomanació, de la tupinada, dels negocis particulars per damunt de tot i de tothom, amb l'ajuda dels que «pensen» igual, només es pot fer que plegar el diari, fer-ne paperines i tornar a dir ben alt i ben clar: Espanya és un país irredimible.

Ésser polític amb un ideal concret, sigui el que sigui, per advers que resulti al propi pensar, és cosa digne de respecte, sempre i quan es professi i es practiqui amb la mirada fita cap als interessos generals. Però (i d'aquí ve el descrèdit de molts programes que haurien d'ésser acceptats com a bons) han estat tantes les bugallalades que en la política espanyola hem vist que no és estrany presenciar tanta i tanta quantitat de ciutadans que es desentenent de tota intervenció en els canvis que són necessaris, que no voten quan ho poden fer o cometen la ignomínia de votar al qui més pagui, exactament com ho farien—i encara quí sap!—els habitants analfabets de les planúries més incivilitzades.

Si les veus reumàtiques i arterio-escloròsiques dels homes com Bugallal tornen a ressonar per l'espai, si les actes i les prebendes i la justícia i l'administració tornen a caure a les... mans de semblants gats vells, plens d'astúcia i de gana, voltats de *paniaguados* famolencs i ganduls ja podrem dir: oli m'hi ha caigut.

I aquest oli llefiscós i espès i brut dels vells polítics del motllo dels que realitzaren les aventures de Cuba i Filipines i altres és una taca tan greu i perillosa i té una sentor tan forta, que la veuen i la ensumen amb fàstic des de totes les cancelleries dels altres països. I la odien totes les democràcies del món.

Però, ací, res; tothom està tranquil, somniant en treure la rifa com a única solució per a resoldre els numerosos i els tràgics problemes que tenim a casa mateix.

Encara ens mereixem polítics i governants pitjors.

René de la Selva

Les sabatetes al balcó o la capsula de sorpreses

Gairebé tothom ignora ço que té d'emocionant el poder passejar-se, sense ésser vist ni sospitat, per l'interior de les cases, i compartir, des de darrera la porta de l'habitació veïna, aquelles hores d'intimitat que tenen les famílies o veure peel forat de la clau de la sala de rebre com marit i muller es trenquen els plats pel cap, mentre la gramola toca *Esta noche me emborracho o Adios, que te vaia bien*.

La meua condició de detectiu *amateur*, em permet, ja sigui baixant per la xemaneia, ja per els fils de la radio, ja dintre del cabaç de la criada, presenciar quelcom d'aquestes escenes familiars que deia, i poder fer públic ço que els interessats guardarien tan amagat.

El dia de Reis, per exemple, no vaig donar-me ni un moment de repòs, corrent d'un lloc a l'altre, per esbrinar el que els Reis d'Orient havien deixat a n'els caps de casa. Vaig tenir-hi cada sorpresa i vaig veure coses tan interessants, que no puc deixar passar aquest número del nostre DESPERTADOR sense enterar-ne als volguts llegidors.

Com podeu suposar, no vaig pas mocar-me amb mitja màniga, i els meus primers passos foren per entrar fins el balcó de casa del senyor *Alcalde*. Els Reis li havien portat uns plec firmats per guairebé tot el poble, protestant de la forma com es regalen deu mil pessetes a uns pobres mestres que cobren factures mensuals de vint pessetes i picu.

Al senyor Arau: El preu exacte de la saca de farina, perquè s'interessi per abaixar el pa.

Al senyor Capdevila: Una història del *lock-out*, perquè vagi refrescant la memòria de quants vots pot tenir en unes eleccions.

Al senyor Deu: Uns manaments de la llei d'En Deu.

Al senyor Castanyer: Un botet, un bombo, uns platerets i un metge Tocòleg perquè vegi si li plau.

Al senyor Cunill: Una escopeta per anar a caçar... gossos.

A n'En Joan de la Fonda: Una placa que diu «Tu reinaràs».

Al senyor Artigues: Una barra de carbó, perquè un dia va dir «cabré».

Al senyor Torramilans: Unes regles d'urbanitat, perquè les regalés als redactors d'un periòdic local, que han demostrat que no en tenien gens ni mica.

A n'En Resplandis: Una col·lecció de figures de pessebre i un quadre del senyor Diumenge.

Al senyor Descals: Un bon amic meu m'ha borrat el que els Reis havien portat a aquest senyor, i jo l'he atès.

Al senyor Trincheria: Un abric fet a mida i una capsula de cerilles per encendre el puro.

Al senyor Pujolar: L'augment de sou i un tractat de l'alimentació racional de les vaques de llet.

Al senyor Rossell: Una batuta patentada, perquè faci de director. Un carnet de periodista i un altaveu.

A n'En Bassols: Una porra per ballar els gegants.

A n'En Marsillach: Uns figurins i un retrat d'En Rodolfo Valentino.

Al senyor Dorca: Un llibre «Per la Concòrdia», d'En Cambó, i un Cambó encasellat pel districte.

A n'En Campderric: Una dentadura postissa per menjar sémula.

A n'En Llac: Una gàvia per tancar-hi la «Cardina».

Al Notari Danés: Una pilota de couro per tirar a l'olla.

Al senyor Paratje: Mitja dotzena d'espectadors perquè no quedi sol quan dona conferències apologetiques.

A n'En Mateu: Una gorra com les que porta tothom, i un joc de cartes per a jugar la «manalla».

A n'En Toc: Una República pintada a l'oli.

Al senyor Pujolar: Una pel·lícula amb nas per projectar a l'ideal.

Al senyor Daunis: La Medalla del Treball.

Al metge Moret: Un recordatori de la Unió Lliguera i un llorito que diu: *Yo soy cacatalanista*.

A n'En Marxen: Un salva-vides per jugar a futbol.

A n'En Munteis: «La Divina Comèdia» i unes criolles.

A n'En Garganta: Una acta de diputat neta i honrada.

A n'En Domènech de can Manxa: Un Cambó de sucre.

I a n'En Manxa, els Tres Reis li varen portar En Domènech.

A n'En Sebastià Maria: Un còdig penal, la màquina de retratar de l'«Anderin», una fotografia de la Greta Garbo amb dedicatòria, i estella sabonera.

Al noi Bretxa: Un «tente-tieso», una novel·la romàntica, i el llibre dels set savis de Grècia.

A n'En Prunès (alias O'65) els Reis li varen portar una venda de juguets fantàstica.

Al senyor Diumenge: Una plaça de mestre a l'Escola de Belles Arts, un comprador pels seus conills i xais, i un tubs de morat.

A mossèn Farró: El nomenament de director del trio «Irusta, Fugassot i Demare», una partitura de «El Rey que rabió» i una radio que s'hi senten cantar els àngels.

A l'Esquerrà: Una bufanda, uns gemelos i «El llibre de dir mentides».

A n'En Xirigüet: Benzina per cremar en el fanal.

Al senyor Corbaton, ex-confiter: Un vestit de Sancho Panza, un reglament de futbol i una mandarina per xutar.

Als redactors de «El Deber»: Un exemplar de «El hombre primitivo», unes crosses, uns barrets de pallasso i mitja dotzena de gramàtiques.

Als de «La Traïció»: L'obra d'En Torres i Bages, perquè se n'empapin, una coca de Santa Quitèria, advocada per els mals de ràbia, i un home que sapiga d'escriure.

A la farmàcia Fajula: Paper per fer denúncies, i 200 exemplars de EL DESPERTADOR.

A n'En Torres: Unes sabates de xarol, una capsula de betum i un llapis vermell.

Al Guizaire: Un monument i un senyor que tingui un ral per anar a veure el pessebre.

A n'En Martí Casadevall: Una bona model.

A n'En Soler (pintor): Uns bigotis de «Picatostes» i un trajo per quan faci el creixent.

A n'En Barnadas: Un bandoneón per anar a cantar tangos a la placeta de Sant Esteve.

A n'En Gussinyé: Un pa de «Kil·lo».

A n'En Mas: Una fotografia per posar a «La Vanguardia».

Al senyor Iu Pasqual: Els articles de la llei de l'embut i un testimoni d'admiració sincera de tots els «despertadors» i d'altres que no són «despertadors».

A n'En Vila: Una capsula de pintar aquarel·les, que és el seu.

A n'En Vèlez: Una perruca i calefacció central a la Sala Vayreda.

A n'En Salvi Fàbrega: Una destal de tallar pèl moixí, un trajo de moro pel seu fill Ramon i un exemplar de les aventures de «Barba Azul».

Al senyor Mir: «Recuerdos de las Islas Doradas».

A mossèn Delahesse: L'últim manifest del partit comunista, un cartonnet amb eines de paleta i cinc centims de caritat cristiana.

Als Pares Escolapis: Deu mil pessetes i un pinyol dolç.

Als Pares Carmelites: Un drac i la solució a l'assumpt de Filles de Maria.

Als Caputxins: Una dotzena de mitjons perquè no vagin descalços amb aquest fred.

Al senyor Rector: Un DEMPERTADOR d'or i brillants i els redactors d'aquest setmanari lligats de mans i peus. Vaig visitar moltes cases més, però, senyors, necessitaria cargolar tant la corda, que podria trencar-se.

SIR HALL PORRU

Qüestió del temps

Fa fred.

Pel carrer major no hi passa una ànima.

De les vuit a les nou del vespre, que era l'hora que es sentien aquells refilets de cadenera i que aquell estol de jovent, els hi anava tirant *panis* perquè anessin fent *passades*, ja no en queda rastre.

Ara, segurament, deuen estar a la muda o deuen covar a la vora del foc.

Nosaltres no ho podem resistir per més temps això. ¡Què vol dir d'estar a onze graus sota zero!

¡¡Falòrnies!! Res més que això. ¡Falòrnies!

No som vells nosaltres. Tenim la sang calenta... però ens vé un fred estrany, un fred d'aquell que se'ns fica al moll dels ossos, una mena de fred que et fa venir un tremoló com aquell de la màquina de cine de l'Ideal Park, quan veiem aquell carrer tan buit, sense el riure del brollador (copiat de les pàgines selectes), sense aquelles mirades de policia, ni sense aquell balanceig que tot sovint t'has d'agafar—per no caure de nassos—amb un teu amic o amb una vella, al voler a tornar a comprovar aquella harmonia.

Això sembla que no i preocupa molt al cos de redacció d'aquest periòdic.

Ara, dieu-me: ¿Com s'ho faria si aquestes simpàtiques pecadores (diem pecadores per a simpatitzar amb els nostres enemics), es quedessin sempre a casa seva a fer mitja o gersel?

On trobaria tema per a escriure, si les seves muses s'obstinessin a fer aquella vida tan poc atractiva de cargo!...

Un company, però, li suggerí una gran idea: Ens digué que ara que ací estan de moda les *soirées*, si durava això, també ens hauríem d'emmotllar a les circumstàncies i demanar permís a l'Ajuntament per que ens deixés la sala del gimnàs de l'Hospici o la dels bombers, per a fer-hi dos o tres balls *familiars* durant la setmana.

No cal dir que aquesta idea fou unànimament aprovada, doncs del contrari ens sembla que aviat s'acabaria la corda.

BORSA DE BELLESA

1	Granadines Villegas, emissió gran	95 %
1	Granadines Villegas, emissió petita	150 »
2	Carbones vegetales Lola»	95 »

3	Cinematográficas Postín, «Pilar»	98 »
4	Mines de Sara	99 »
5	Catalina & Elvira Soc. Reunida	101 »
6	Taruta Film	150 »
7	La Simpática-xarleston Pilarin	115 »
8	La Productora de Calzados «Lola»	101 »
9	Ciments Roca-Conxa	99 »
10	Pit-aluga Films «Enriqueta»	105 »
11	Hierros & Aceros «Kimeta»	105 »
12	Hierros & Aceros «Mary»	106 »
13	Llomillos i foie-gras «Anthony-Eta»	108 »
14	Sweters & Pullovers «Eudald-Inna»	109 »
15	Ferradures D'Ascalç	102 »
16	Tabacos de Filipinas	107 »
17	Companyia Telefònica, Sèrie K-atty	100 »
18	Companyia Telefònica, Sèrie A-ngelina	151 »
19	La permanent Glòria, S. A.	431'50 »
20	La permanent Carmina, S. en C.	115 »
21	Asfaltos i Paviments Masoliver	95 »
22	Constructora de Cajas Pilar	101 »
23	Constructora de Cajas «Mary»	97 »
24	Frr. Carr. a grans pendents de Batet, Línia Montserrat	105 »
25	Frr. Carr. a grans pendents de Línea Altura	99 »
26	Mont Salva H, Sèrie Man-L. T.	104 »
27	Mont Salva H, Sèrie Mary D.	104 »
28	Forges i Falç (Oliver)	109 »
29	Eterns somriures «Lolita»	100 »
30	The Geisha	98 »
31	Coca-teries Paquita	101 »
32	Confecciones Aurèlia	121 »
33	Confecciones Rita	121 »
34	Sociedad lechera marca «Carmeta»	125 »
35	Cajas de piel de Toro-nell Anita	115 »
36	Loza de Porcelana S. A. «Rosau»	102 »
37	Empresas «Cinaes» Serie C-onchita	102 »
38	Cacaos i Chocolates Palm-yrá	102 »
39	Chapeau chic - Margara	85 »
40	Terrisseria fina «Florinda»	102 »
41	Re poblacions forestals Verges	115 »
42	Miradas serenas «Armengol»	105 »
43	Peluquerias «Ramona»	105 »
44	Explosivos «Massó»	105 »
45	Societat telegràfica (3 sèries)	293'75 »
46	Escultòrica Soy	101 »
47	Manantials de S. Roc «Josefina»	105 »
48	Lechería «El Buen Vino» emissió «Guideta»	101 »
49	«Panaderías reunidas» marca Dolors	109 »
50	Lecherías marca «Bufador»	105 »
51	Somriures barbapunyents «Lola»	115 »

Comentari a la Borsa

Aquesta quinzena la tònica del mercat de la plaça ha estat de poca animació.

La falta de concurrència de les posseïdores, el poc interès d'elles mateixes, per a millorar el canvi, produeix aquesta lassitud que porta amb sí la baixa del valor. Consti que nosaltres ho mirem desde el nostre «miroir» o mirador, si us sembla, des d'un punt de vista completament objectiu, i assessorats per l'alta experiència de «Mr. Dòllar», tècnic indiscutible, en aquest ram.

Algú ha fet notar que hi ha valors que pels seus mèrits haurien de pujar més. No ho negarem pas, ens en guardariem pla bé! Però una cosa són els mèrits i una altra és la seva cotització en el mercat. És indiscutible que hi ha valors dignes de millor cotització, però nosaltres ens tenim d'atendre sempre al que resulta de la vida real, en aquest punt som «lligueros» és a dir, homes de realitats.

- 1 Una reculada del canvi anterior, que no ha estat aguantat, malgrat la impressió dominant...
- 2 També ha baixat la cotització d'aquest valor que no deixa de tenir el seu idem.
- 3 Una petita ascensió... ¿continuarà?
- 4 Se sosté i aguanta mig enter.
- 5 Cap novetat i aguanta el canvi de la quinzena anterior.
- 6 Ha estat un vertader «Krach» aquest retrocés no poguent sostenir-se en un canvi de gran vedette.
- 7 Continua la demanadissa, entre alguns pretendents fent pujar aquest valor. La tendència es cap a l'alça direcció «Girona».
- 8 Empresa d'iniciatives que promet molt. La celebració d'un Consell sota els seus auspicis, va causar molt optimisme entre altres valors menys coneguts.
- 9 Les negociacions estan encalmades. Sembla que un expert modelador de dentats postitjos tracta de la seva compra,
- 10 Valor ferm, bons fonaments, bona presentació.
- 11 Sembla que no hi ha acord per ara en ferm amb aquell banquer, per això es compren aquesta pèrdua de dos punts.
- 12 Cada dia guanya més. Pujarà, pujarà més.
- 13 A França porta «bonheur», per això no és d'estranyar que aquell aficionat a la literatura francesa faci pujar aquests valors. Es ben plantat i creiem que pot tenir èxit.
- 14 Les insistències d'un pretendent fan pujar aquest valor que continua amb la seva peculiar reserva i fermesa.
- 15 Poques operacions. Molta reserva i serietat.
- 16 Amb l'anunci del nostre número anterior, sembla que ha guanyat molt i promet pujar força.
- 17 Ha baixat dos punts la cotització. Perquè? ¿...?
- 18 S'aguanta amb la demanadissa d'un que vol acaparar l'emissió.
- 19 i 20 Canvis aguantats amb tot i que el pànic del fred ha fet estralls a la borsa, demostració evident de l'alta qualitat d'aquest valors.
- 21, 22 i 23 Valors ressentits dels «Krachs» de Wall Street, que repercuteix a la nostra borsa.
- 24 Paper sol·licitat, segons dades que ens proporcionen amics de tota confiança. Heus ací doncs l'explicació d'aquesta petita puja a pesar del malestar financer d'aquests últims temps.
- 25 Allò que dèiem; sembla que va per bon camí.
- 26 Les conferències per a concertar la fusió d'aquest valor amb una empresa de procedència comarcal, sembla que han tingut un acabament felíç.
- 27 Aquest valor es cotitza poc. No obstant per la qualitat innegable s'aguanta al canvi anterior amb solidesa.
- 28 L'aparició d'aquest paper al mercat fou senyalat amb nota optimista per al seu esdevenidor. Els càlculs no han fallat, puix cada dia guanya més.
- 29 Una petita baixa, suposem degut al pànic que també ha repercutit en altres valors.
- 30 Sembla que hi ha alguns interessats per l'adquisició en ferm d'aquest valor. Però al no decidir-se ha ocasionat aquest descens en la cotització, degut a la situació del mercat.
- 31 Malgrat tot, s'aguanta i sembla que pot pujar encara més.
- 32 Una millora d'un punt demostra la fermesa del valor en els temps de pànic que correm. Allò que dèiem no s'ha confirmat, però no sembla pas que ens hagim errat.
- 33 El canvi obtingut per aquest valor en circumstàncies especials, ha estat rectificat per aquest altre

- més normal que s'adiu amb força justesa a la realitat
- 34 Ha millorat la cotització, malgrat tot, vista la insistència d'un jovincel en acaparar l'emissió. Sembla que per ara no li serà molt fàcil obtenir-ho...
- 35 Si no anem errats de comptes aviat serà retirada de la circulació, fent conveni amb aquell comerciant que dèiem.
- 36 Bon paper. S'amortitzarà amb prima.
- 37 Algú s'interessa per aquest valor, fent-li millorar de dos punts la cotització.
- 38 El paper s'ho val i es manté ferm, malgrat el fred i el pànic.
- 39 Les discrepàncies amb aquella empresa de què parlàvem en l'últim número, i el pànic existent han produït aquest descens que confiem superarà en successives borses.
- 40 No falten interessats que fan pujar aquest valor. No hi ha dubte que s'ho val.
- 41 Es parla d'una probable fusió... però no havent-hi res de cert, preferim deixar-ho per un altre dia.
- 42 No es pot dir que faltin pretendents però ha perdut tres punts, sense poder endevinar-se les causes.
- 43 Ha tancat amb la mateixa cotització anterior sense veure's la seva orientació pel successiu.
- 44 Paper que està a l'espectativa, vista la ruptura amb una empresa que sembla els adquirirà altra vegada.
- 45 No ha variat la cotització anterior, que no dubtem pujarà en altres sessions i quan hagi passat aquest fred tan intens.
- 46 Sembla que caldrà retirar aquest valor que bon punt ha aparegut al mercat ja es tracta d'acaparar.
- 47 No falten els interessats cap aquells passatges malgrat la inclemència dels elements, per això encara guanya tres punts.
- 48 Bon paper que s'aguanta ferm.
- 49 Quan la qualitat no desdiu, malgrat tot, el valor es manté, com en aquest cas. No hi falten els sol·licitants que no es cansen d'interessar-se per la seva adquisició.
- 50 No ha variat la cotització anterior, que creiem respon a la realitat.
- 51 Heus ací un valor nou de trinca que promet pujar encara més. No falta qui s'interessa perquè no hi ha dubte que s'ho val

MR. DOLLAR

Cultura Física

La necessitat d'haver-nos tingut d'ausentar per a assistir a «Ambers», a una reunió internacional esportiva, ha estat la causa que durant un parell de quinzenes haguem deixat de comentar els esdeveniments esportius de casa nostra. De retorn, tornarem a emprendre la tasca, per cert bon xic més planera després de les profitoses lliçons obtingudes mitjançant el tracte amb esportius representatius de Reus, París, Londres, Chicago, Sidney, Gratallops i altres.

Començarem, doncs, per comentar el partit de la màxima... gentada, Olot-Figueres.

Un dia esplèndid; el camp abarrotat de públic, i una munió de forasters arrissats (l'arrissada va ésser a la «guixeta»). Surten els equips, s'aliniem i comença la partida, que es preveu animada i renyida.

Al cap de vint minuts l'Olot marca el primer tanto. El públic respira a fons, mentre una rialleta es dibuixa en els llavis d'En Bassols i D. Crescenci.

Falta un minut per acabar i els Figuerencs empaten.

Inquietut. Fineix la primera part. Espectació!... Què passarà? Què havia de passar, valgui'n Sant Julià! Que els figuerencs, com que sabien el que tenien entre peus, pím pam, pím pam, aquí en va un i aquí un altre; afegiu-hi aquest perquè no aneu coixos, i sort que els nostres apaven de bòlit o sinó no sabem com hauria acabat. Va acabar amb el resultat de 4 a 2 a favor dels figuerencs. Val a dir, però, que encara que jugaren millor que els nostres, al matí s'havien begut un pot de llet condensada cada ú, menys En Bru, que se'n va beure dos. Si a tot això hi afegim que l'Olot no podia volar, perquè li faltava «mig-ala», i que l'extrem esquerre figuerenc va fer el que li va donar la gana, perquè ningú li va privar, quedarà explicada la primera fallada del nostre equip a casa nostra.

= Demà el nostre titular es desplaçarà a Montgrí. No hi tenim res a fer. Ei! Si no és xicota, perquè d'això sí que n'hi ha i d'aquelles de «Agarrarse el sombrero».

REPORTER

Els xerraires esportius diuen...

Que En Güell es retirará aviat.

Que En Picola está enfadat i no vol jugar més.

Que és probable que la Junta de l'Olot F. C. es constipi perquè en ple hivern celebra les juntes en presència de dos ventiladors.

Que el redactor esportiu de l'«Acció Ciutadana», sembla que vol nedar i guardar la roba, i la dinya de tant en tant.

Que, per no fer-ho, va a lliçó amb l'àrbitre col·legiat senyor Vinyeta.

Que el d'«El Deber», per no ésser menys, també la dinya.

Que el de «La Traïció» no la dinya, perquè hi ha més «técnica», però en canvi la vessa, que no és pas igual.

Que el senyor Malagrida, en vista que hi han uns joves que volen fer dues pistes de tennis, ell en farà quatre amb pista de patins i tot.

Que l'Andorrà i En Piera i altres sastres «chics» d'Olot, han enviat a cercar grans «pedidos» de roba blanca per atendre els numerosos encàrrecs de pantalons blancs.

Que les «High-life» també hi jugaran, i portaran mitjons.

Que es veuran moltes pantorrilles mal fetes... i de boniques també.

XIRAU

DE SOCIETAT

Ens han dit que la flor i nata de les societats locals, l'«Olot Club», va fer els reis amb unes quantes de les seves simpàtiques amigues. El nostre detectiu ens va dir que, efectivament, al matí, al fer la seva visita diària al mercat, per a poder inspeccionar... les compradores, al passar per dessota del Cafè d'Europa, va sentir una espècie de farum que no sentia els altres dies. Va aixecar la seva clepa amb totes les precaucions degudes a la seva professió i digué, interiorment: —Això fa olor de xocolatada de cap al tard.

No cal dir com va anar depressa a la seva despesa perquè li enllestissin el dinar. Aquell dia no va tenir ni temps de mejar-se les neules i se les ficà a la butxaca per anar mastegant tota aquella tarda en «Club», des del seu lloc estratègic.

Se les va acabar totes i això que n'hi havien moltes, per esperar que comencessin la *soirée-obsequi*.

Partint de la base que tot el bó es fa esperar, el nostre detectiu va poder veure amb uns ulls com unes taronges, la gran desfilada del bó i millor dels valors de la nostra Borsa.

Després de ballar uns quants balls, per fer despertar l'estómac va començar la gran xocolatada.

El nostre enviat va entrar de plè en les seves funcions i va poder anotar el següent:

La Sara va repetir amb la xocolata.

La Pilar va deixar els malindros, perquè ella ja es portava el llonguet.

La Lola, quasi, quasi no en va tastar, perquè fa molt temps que ha perdut la gana.

Una seva amiga volia tornar a repetir, però s'havia acabat la teca.

A la Geisa, li serviren els malindros bons i sucats.

Al veurer el nostre col·lega una bella pose de la Glòria, se li va trencar la punta del llapis de tant apretar, i no es va poder anotar res més.

Una mica contrariat, anava per fer una bacaina, quan al seu costat va sentir un xiu xiu molt acalorat.

—A mi em diuen el Rei Blanc.

—A mi el Roig.

—A mi el Negre.

—No saps qui pot ésser aquesta bella humorista que ens ha batejat d'aquesta manera?

—Jo, no.

—Jo tampoc.

—Diuen si li han fet un regal de més de quatre centes pessetes per haver-se-li suggerit aquest acudit?

—Fuig, home, fuig!

—T'ho juro!...

Havent acabat el ball, vàrem poder veure que sortien totes elles amb un somriure als llavis i totes cofades anaven cap a casa seva carregades de paquetets.

Trucades del «DESPERTADOR»

Ja sabem perquè aquella amiga de *Sir Hall Porru* no va voler ballar amb aquell «despertador» que s'hi va oferir per a filigranejar un xarleston. Diu que tenia por que se li escorregués la corda i li fes mal-de-cap. En vista d'això hem acordat dispensar-la i publicar la seva caricatura, quan el nostre dibuixant *Apa síau* tingui el dia bonic... i ganes de treballar.

● En vista de l'èxit dels balls organitzats per la «Penya Iris» al Centre Fontanella, s'ha vist altra vegada animada la concurrència a aquest centre i per consegüent desanimat el saló de «Industria y Comercio». Es una cosa de temps això i sembla que va per llarg, perquè aquestes alternatives es produeixen amb tota regularitat i fan molta de gràcia als que res hi tenen a veurer. Ja fora hora que uns i altres es posesin d'acord per a fer una societat ben feta.

● Ens enterem amb alegria que això de reunir-se a casa d'una amiga i fer tertúlia, i ballar una miqueta, cada dia va fent adeptes i ja s'ha fet amb poc temps més d'una vegada. Cal convenir que això era necessari puix que la insociabilitat del jovent olotí, fa temps,

que era assenyalada com una sofrença espiritual; que cal guarir el més aviat possible.

EL DESPERTADOR en aquest aspecte i altres s'ha proposat desentumir els muscles adormits de la nostra caríssima ciutat. En broma i seriosament anem fent vial

Com que els nostres dibuixants s'han declarat amb vaga de llapis caigut, hem aprofitat el que hem pogut.

Ens han dit...

Que l'il·lustríssim senyor Bisbe de Girona, amb magnànima paternalitat, havia privat als periòdics catòlics el parlar de l'important afer de la campana del Tura.

Sincerament, nosaltres no sabem veure culpables d'aquesta actitud del Bisbe, més que les grans virtuts de senzillesa i modèstia, que d'una manera vistent ornem el seu cor de zelós Pastor, i que no li permeten acceptar la popularitat que el seu nom agafaria si el poble s'enterés com hi està jugant un paper decisiu la seva personalitat.

● Que el nostre aimat Prelat, havia adreçat una lletra al venerable Bisbe de Perpinyà, que era un model de carta de funcionari plenament capacitat del seu important càrrec burocràtic.

Sol·licitem per ell la Medalla del Treball, que s'otorga als funcionaris «probos y honrados».

NOTICIARI FOX

Sembla definitivament un fet que el «Centre Catalanista» format amb els dissidents del «Casal Català» anirà a instal·lar-se al primer pis de l'«Ideal Park». Discrepem en punts fonamentals, però quan es tracti de defensar-nos de l'enemic comú ens haurem de donar les mans, per al bé de Catalunya.

Sigui benvingut aquest cercle, a la vida de la ciutat.

● Llegim a la premsa que el senyor Fajó, ex-regidor de la Dictadura, anti-català significat, sub-delegat de farmàcia, i Fiscal municipal ha dimitit aquest últim càrrec per creure-ho incompatible. Es curiós aquest cas. Durant la Dictadura podia desempenyar aquestes tres càrrecs i ara per dos en té de renunciar un.

Cal recordar que fou nomenat sub-delegat per la Permanent de la qual ell en formava part.

I encara no ha estat anulat aquest nomenament?

Què espera l'Ajuntament per a destituir aquest *savi* de solemnitat?

● Saludem, de la manera més cordial, el nou diari català «La Ciutat», que acaba d'aparèixer a Barcelona i que és el portaveu de l'ambició catalana.

En aquesta hora suprema, ja no cal dir com ha d'influir la seva actuació en el fet ciutadà i patriòtic, pendent de solució.

● Per la premsa diària, els nostres llegidors estaran enterats ja de la mort de la mare del gran ciutadà de Catalunya—amb tots els atributs que aquest qualificatiu requereix—En Lluís Nicolau d'Oliver.

No cal dir com ens associem en el seu dol, majorment en aquests moments del seu allunyament forçós, per causes prou sabudes de tothom.

● Copiem de «La Publicitat»:

«Segons el colega «España Monárquica»:

«Es incalculable el daño que producen, especialmente en nuestra región, periódicos como «La Nau», «La Publicitat», «La Rambla», «L'Opinió» y algunos otros, que continuamente tienen que intervenir las Autoridades Judiciales por sus perversidades.

Esto no debe tolerarse en manera alguna, y de haber un estatuto podría dejarse a la supresión de la prensa insana.»

I de la del dia següent:

«Estigueren a veure el governador dos redactors del periòdic «España Monárquica».

El senyor Marquez Caballero els digué que havien de legalitzar la publicació del periòdic, però que si posaven a la venda els diumenges al vespre i propagaven notícies falses, els faria detenir.»

I els de «La Veu», a més del nostre gran amic En Joan Capdevila, advocat, republicà i catòlic, tot d'una peça, tant contents que devien estar amb la primera gasetilla, en no ésser incluits en la «prensa insana»! Nosaltres sempre tenim present que «llops amb llops no es mosseguen».

● Pel *sociable* setmanari «La Traïció», ens enterem que hi ha hagut un veritable reviscolament de la «vida de sociedad en Olot». Per si això continua, ja hem escrit a un «baró» arruïnat, perquè exploti el títol assistint a aquestes reunions, fent-ne les notes pel nostre periòdic.

● Hem rebut una elegant tarja de propaganda que ha editat l'excel·lent orquestrina «Young-Jazz».

Prometem llogar-los quan celebrarem l'aniversari.

● Fem avinent als nostres llegidors que a casa el senyor Brunet, junt amb els pessebres, poden visitar-

de tres artístics fanalets (?). Val la pena de veure-ho. Oh la força de l'art «cubista»!

● Protestem amb els amics d'«Acció Ciutadana» de l'article insidiós publicat en el *cristianíssim* periòdic «El Deber» contra una persona correcte, que mereix tots els elogis i tots els respectes. Amb aquestes cam-

panyes «El Deber» es col·loca en un pla menyspreuable, ja que no podrà demostrar cap joc brut dels insinuats.

La opinió ha aplicat aquella frase publicada en el mateix periòdic: «Veu d'ovella, mossec de llop» a l'andònim redactor d'aquell article, més lamentable encara en un periòdic que passa per catalanista.

ORQUESTRINA YOUNG-JAZZ

Rescentment contractada de les dues a *Las tres de la madrugada* de cada dia per la RADIO MONTALIVET (Calefacció Central)

Creadora del famós tango *Ja la ballem* i el xotis castiç *Tot fent el «truc»*

Qui vulgui tenir l'honor de contractar-la, que passi per la Impremta AUBERT

CORREU

Simpàtica Carwelita: Cregui que ho fem amb recança, perquè som uns fermes admiradors de la seva bellesa, però, abans que tot, sabem complir la paraula. Queda atès el seu prec.

M. M.: Igualment podem dir-li a V.

MR. DOLLAR

J. M.ª Gil: Quedeu complagut.

 Casa SINGER—Falten aprenentes per a brodar

Nota: Amb la impossibilitat de contestar (ja que es faria interminable) a tots els que ens han enviat original, els fem avinent que és impossible, per ara, publicar-lo, ja que les nostres planes no basten per el que porten els redactors de la casa.

L'ENCARREGAT DE LA BUSTIA

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot